

TRGOVAČKI SUD U PAZINU**Dršćevka 1****52000 PAZIN****Na poslovni broj: St-218/2019**

Stečajni dužnik: ULJANIK Pomorstvo d.o.o. u stečaju, Pula, Flaciusova 1,
OIB: 61741481122 (dalje: **Dužnik**)

Stečajni vjerovnik: Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB:
92963223473 (dalje: **Zagrebačka banka**)

ŽALBA Stečajnog vjerovnika Zagrebačke banke

Izjavljena protiv Rješenje naslovnog suda posl.br. St-218/2019-114

od 10.06.2022. koje je objavljeno 13.06.2022. na e-oglasnoj ploči

3 x

1. U gore označenom predmetu naslovni sud je donio rješenje broj St-218/2019-114 od 10.06.2022. koje je objavljeno 13.06.2022. na e-oglasnoj ploči, a kojim se stečajnom upravitelju Borisu Debeliću na ime nagrade priznaje iznos od 677.250,00 kn bruto 2 i kojim se ovlašćuje stečajni upravitelj da po pravomoćnosti tog rješenja izvrši isplatu te nagrade na teret stečajne mase (dalje: **Drugo Rješenje o nagradi**).

2. Stečajni vjerovnik Zagrebačka banka d.d. u otvorenom zakonskom roku ovom žalbom pobija gore navedeno **Drugo Rješenje o nagradi u cijelosti, iz svih dopuštenih žalbenih razloga i to zbog:**

- pogrešne primjene odredbi materijalnog prava
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- bitne povrede odredbi stečajnog i parničnog postupka

3. Zagrebačka banka smatra da je **gore navedeno Drugo Rješenje o nagradi potpuno neosnovano i to iz sljedećih razloga:**

Naslovni je sud već tijekom ovog postupka donio rješenje broj St-218/2019- od 10.02.2022. kojim je stečajnom upravitelju Borisu Debeliću na ime nagrade priznao iznos od 677.250,00 kn bruto 2 i kojim je ovlastio stečajnog upravitelja da po pravomoćnosti tog rješenja izvrši isplatu te nagrade na teret stečajne mase (dalje: **Prvo Rješenje o nagradi**).

Protiv Prvog rješenja o nagradi Zagrebačka banka je uložila žalbu koju je žalbu uvažio Visoki trgovački sud RH svojim rješenjem PŽ-1524/2022-2 od 02.05.2022. (dalje: **Ukidno Rješenje**) te je Ukidnim Rješenjem VTSRH ukinuto Prvo rješenje o nagradi i predmet je vraćen naslovnom sudu na ponovan postupak.

U Ukidnom Rješenju VTSRH je dao jasnu uputu naslovnom sudu koja glasi: „*U ponovnom postupku prvostupanjski će sud, vodeći računa o primjedbama iz obrazloženja ove odluke, iznova ocijeniti iznos nagrade koji osnovano pripada stečajnom upravitelju dužnika, te donijeti pravilnu i zakonitu odluku.*“

Međutim unatoč jasnim primjedbama iz obrazloženja Ukidnog Rješenja i unatoč nedvosmislenoj uputi VTSRH-a naslovni sud je ponovno donio novo Drugo Rješenje o nagradi sa potpuno istom izrijekom u pogledu priznate visine nagrade kao što je glasila i izrijeka u Prvom Rješenju o nagradi, samo što je ovaj put sud izmijenio obrazloženje za takvu izrijeku o visini nagrade. Međutim pri tom je naslovni sud pogrešno primijenio materijalno pravo i nije utvrdio odnosno nije potpuno utvrdio činjenično stanje temeljem kojeg je trebao donijeti na zakonu i na Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (dalje: **Uredba**) osnovanu odluku o nagradi stečajnom upravitelju.

Navedenim postupanjem naslovni sud uopće nije postupio po uputi iz Ukidnog Rješenja već je i dalje priznao stečajnom upravitelju isti iznos nagrade od 677.250,00 kn bruto 2 kao što mu je priznao i u ukinutom Prvom Rješenju o nagradi, samo sa drugačijim, ali i dalje potpuno činjenično i pravno neosnovanim obrazloženjem.

I Drugo Rješenje o nagradi doneseno je uz pogrešne primjene odredbi materijalnog prava jer je sud pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona koje reguliraju nagradu upravitelju i pogrešno i parcijalno je primijenio Uredbu te je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer nije naveo po kojim točno kriterijima i po kojoj točno osnovi u konkretnom slučaju i temeljem kojih činjenica je, sukladno Uredbi, priznao određeni iznos nagrade, a samim time su počinjene i bitne povrede odredbi stečajnog, a podredno parničnog postupka, koje se primjenjuju u stečajnom postupku.

U obrazloženju Drugog Rješenja o nagradi sud navodi da Sukladno čl. 94. st. 1. i 2. Stečajnog zakona (dalje: **SZ**) stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova te da nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema Uredbi.

Međutim naslovni sud se u obrazloženju neosnovano pozvao samo na jednu jedinu odredbu članka 5. stavak 1. Uredbe po kojoj je priznao nagradu stečajnom upravitelju koji stavak kaže: „*Sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.*“

Ali sud je trebao sagledati i na konkretan stečaj primijeniti cijelu Uredbu i ostale njezine odredbe, a ne samo parcijalno stavak 1. članka 5. jer da je tko napravio vidio bi da je u stavku 2. istog članka 5. Uredbe propisano da : „*Sud može stečajnom upravitelju odrediti i dodatnu nagradu te posebnu nagradu.*“ te da je u članku 6. Uredbe propisano koje su maksimalne visine nagrade po jedine 3 osnove po kojima se nagrada može priznati: „*Nagrada stečajnom upravitelju iznosi najviše 795.000,00 kuna od čega s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase najviše 630.000,00 kuna, s osnove dodatne nagrade najviše 150.000,00 kuna i s osnove posebne nagrade najviše 15.000,00 kuna.*“

Iz navedenog članka 6. Uredbe vidi se da je najviša moguća nagrada zajedno po sve 3 osnove 795.000,00 KN ali i da su moguće samo 3 osnove po kojima se može priznati ta nagrada i da svaka od tih osnova ima limitirani najviši iznos nagrade a pored toga za te 3 vrste i te 3 osnove nagrade moraju biti ispunjeni i ostali uvjeti koje propisuje Uredba.

Naslovni sud je trebao ujedno primijeniti i članak 7. i 8. i 9. Uredbe koji jasno i precizno reguliraju koji točno uvjeti moraju biti ispunjeni da bi se uopće po svakoj od te 3 osnove mogla priznati nagrada upravitelju.

Pa tako članak 7. jasno propisuje da se s osnove unovčene stečajne mase može isplatiti točno određena visina nagrade ali samo prema vrijednosti unovčene stečajne mase, a članak 8. propisuje, pored ostalog, da sa osnove dodatne nagrade ta nagrada ne može prelaziti iznos nagrade s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase (s tim da članak 6. kaže da je najviši mogući iznos dodatne nagrade 150.000,00 KN), dok članak 9. propisuje uvjete koji moraju biti ispunjeni za isplatu posebne nagrade (ako upravitelj ispita više od 500 tražbina vjerovnika što u ovom stečajnom postupku nije ispunjen uvjet) ali i ta posebna nagrada po članku 6. limitirana je najviše na 15.000,00 KN.

Umjesto da nagradu upravitelju naslovni sud odredi sukladno točno određenim uvjetima i kriterijima i osnovama te visinama koje propisuju članak 6., 7., 8. i 9. Uredbe, naslovni sud je paušalno odredio ukupni iznos nagrade od 677.250,00 kn uz obrazloženje koje se ne može podvesti niti pod jednu od 3 moguće osnove za obračun nagrade iz Uredbe jer naslovni sud kaže da smatra „.....da navedena nagrada predstavlja primjeren iznos za posao koji je obavljen u ovom stečajnom postupku.“

Ali „nagrada koja bi predstavljala primjereni iznos za posao koji je obavljen u ovom stečajnom postupku“ nije ni jednim člankom Uredbe opisana kao dopuštena osnova temeljem koje se smije odrediti nagrada.

Naslovni je sud trebao jasno odrediti koji iznos nagrade priznaje po kojoj od 3 moguće osnove za nagradu i trebao je računski i činjenično obrazložiti kako je došao do pojedinog iznosa nagrade po svakoj osnovi.

Sud u obrazloženju samo na jednom mjestu kaže: „Polazeći isključivo od odredbi čl. 7. navedene uredbe stečajnom upravitelju bi na ime nagrade pripadao iznos od 131.910,00 kn...“

Dakle sud je rekao da po osnovi vrijednosti unovčene stečajne mase stečajnom upravitelju pripada iznos od 131.910,00 kn, ali sud je propustio obrazložiti kako je do navedenog iznosa došao i temeljem kojeg izračuna je tu nagradu izračunao jer sud nije u obrazloženju naveo koja je stečajna masa unovčena i za koji iznos je unovčena pa se stoga niti taj iznos nagrade po osnovi vrijednosti unovčene stečajne mase ne može nikako provjeriti i ne može se matematičkim izračunom utvrditi njezina točnost.

Kako je iznos od 131.910,00 kn jedini iznos za koji je sud ponudio kakvo-takvo iako nejasno i neprovjerljivo obrazloženje (da se radi o nagradi po osnovi vrijednosti unovčene stečajne mase) i iako nije napravio nikakav matematički izračun za istu, opravdano se postavlja pitanje kako je sud došao do izračuna ostatka nagrade od 545.340,00 kn (dalje: **Ostatak nagrade**) ?

Naime za taj Ostatak nagrade sud nije naznačio ni da li se radi o posebnoj nagradi ni da li se radi o dodatnoj nagradi (jer samo su to još jedina 2 moguća osnova za priznavanje

nagrade). Ali o kojoj god od tih 2 osnova za nagradu se radi u konkretnom slučaju po Uredbi se nikako taj Ostatak nagrade nije mogao odrediti u navedenoj visini jer maksimalna visina dodatne nagrade je 150.000,00 kn a maksimalna visina posebne nagrade je 15.000,00 kn, pa je jasno vidljivo da je sud čak i da je mislio tu nagradu priznati zajedno po osnovi dodatne i posebne nagrade nije ju smio ni mogao odrediti u visini većoj od 165.000,00 kn.

Umjesto da sud pozivom na točno određene odredbe Uredbe objasni i matematički pojasni kako je i po kojoj osnovi izračunao Ostatak nagrade sud u obrazloženju navodi one stvari koje su nebitne i koje se po Uredbi uopće ne uzimaju u obzir kao kriterij za određivanje visine nagrade po određenoj osnovi. Sud se bespotrebno upušta u subjektivnu ocjenu i opis „*uloženog mnogo vlastitog znanja, iskustva, vremena i preuzimanja velike odgovornosti od strane stečajnog upravitelja*“ u obavljanju određenih poslova, ali sve to što sud navodi nije predviđeno u Uredbi kao razlog ili kao osnova po kojoj bi se upravitelju trebalo priznati pravo na nagradu.

Nadalje sud u obrazloženju ide potpuno irelevantno pretpostavljati i špekulirati što se sve moglo dogoditi i kakav je ishod mogao ispasti da je upravitelj dao ostavku na funkciju direktora MTP3 i MTP4 ili da je kao direktor MTP3 i MTP4 donio odluku da se brodovi zaustave do njihove prodaje ili do prodaje poslovnog udjela dužnika u MTP-ovima ili da upravitelj nije upravljao poslovanjem MTP-ovima i da brodovi nisu nastavili raditi do prodaje. Međutim sve su te pretpostavke i razmišljanja suda nebitna sa aspekta primjene odredbi Uredbe glede osnove i izračuna visine nagrade po pojedinoj osnovi.

Umjesto naglašavanja što je sve stečajni upravitelj napravio i uz kakvo zalaganje je to napravio ili što je sve mogao ne/napraviti i kakve bi posljedice toga bile, sud je trebao jednostavno pozivom na određene osnove i članke Uredbe jasno i obrazloženo objasniti po kojoj osnovi i temeljem kojeg članka Uredbe priznaje upravitelju pravo na Ostatak nagrade te kako je taj Ostatak nagrade utvrdio i izračunao.

Svega toga u obrazloženu Drugog Rješenja o nagradi, nažalost, nema.

Stoga se navodi suda o tome da po osnovi vrijednosti unovčene stečajne mase stečajnom upravitelju pripada iznos od 131.910,00 kn ne mogu nikako provjeriti jer za točan izračun tog iznosa sud uopće nije dao nikakvo činjenično ni računsko obrazloženje. Pored toga se uopće ne zna kako je i primjenom kojih članaka Uredbe sud izračunao Ostatak nagrade od 545.340,00 kn jer ni za taj izračun sud nije dao nikakvo činjenično ni računsko obrazloženje ili pojašnjenje utemeljeno na Uredbi i njezinim konkretnim člancima i stavcima koje je primijenio kod izračuna Ostataka nagrade.

A zaključak i obrazloženje suda da „*navedena nagrada predstavlja primjeren iznos za posao koji je obavljen u ovom stečajnom postupku.*“ jer da su u pitanju: „*.....složeni poslovi u koje je trebalo uložiti mnogo vlastitog znanja, iskustva, vremena, te je trebalo preuzeti veliku odgovornost.*“ nije nešto što je utemeljeno ili što bi moglo ili trebalo biti utemeljeno na konkretnim odredbama Uredbe već predstavlja subjektivan doživljaj i ocjenu i razmišljanje suda o tome kako je i s kojim entuzijazmom i zalaganjem stečajni upravitelj obavljao svoje poslove, ali nažalost to nisu kriteriji i osnove po kojima bi mu se temeljem Uredbe moglo i trebalo priznati pravo na ikakvu nagradu, a pogotovo ne iznos Ostataka nagrade od čak 545.340,00 kn za koji Ostatak nagrade ne postoji nikakvo pravno, činjenično ili zakonsko (utemeljeno na Uredbi) obrazloženje ili izračun naslovnog suda.

DOKAZ: uvid u cijeli spis stečajnog postupka naslovnog suda br. St-218/19

4. S obzirom na navedeno, **razvidno je da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje posljedica čega je i pogrešna primjena odredbi Stečajnog zakona i pogrešna primjena Uredbe** te je razvidno da Drugo Rješenje o nagradi sadrži bitne nedostatke budući sadržava očite nedostatke zbog kojih se ne može ispitati niti provjeriti, **a osobito što Drugo Rješenje o nagradi nema razloga o odlučnim činjenicama na temelju kojih je sud donio isto, a niti je navedeno temeljem kojih odredbi Uredbe i kojih činjenica je sud utvrdio iznos nagrade a posebno iznos Ostatka nagrade.**

Ukoliko ovakva neosnovana i nepravilna odluka suda o nagradi upravitelja opstane, bit će oštećeni vjerovnici u ovom stečajnom postupku **jer se nagrada stečajnom upravitelju sukladno Uredbi isplaćuje na teret stečajne mase a nagrada stečajnom upravitelju koja je pogrešno i protivno Uredbi priznata u navedenom Drugom Rješenju o nagradi predstavlja najveći udio u troškovima i ostalim obvezama stečajne mase te bi se isplatom tako pogrešno izračunate nagrade značajno smanjio preostali iznos za diobu i namirenje stečajnih vjerovnika.**

Zbog svega gore navedenog Zagrebačka banka d.d. predlaže da nadležan sud usvoji ovu utemeljenu žalbu te da u cijelosti ukine pobijano neosnovano Drugo Rješenje o nagradi Trgovačkog suda u Pazinu broj St-218/2019-114 od 10.06.2022. i da predmet vrati na ponovni postupak glede ispravnog i činjenično i pravno utemeljenog odlučivanja o nagradi stečajnom upravitelju.

Stečajni vjerovnik:
Zagrebačka banka d.d.
Dubravko Čejka, po punomoći